

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.391/2014/16. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év szeptember hó 30. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az adócsalás büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2014. év július hó 10. napján kelt 1.B.1750/2010/179. számú ítéletét megváltoztatja.

I. rendű, III. rendű, IV. rendű, és V. rendű vádlottak bűncselekményeinek minősítésénél a folytatólagosságra utalást mellőzi.

I. rendű és III. rendű vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtását egyaránt 2 (két) évi próbaidőre felfüggeszti azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén rendeli beszámítani az általuk előzetes fogvatartásban és házi őrizetben eltöltött időt.

I. rendű és III. rendű vádlottak pénzmellékbüntetését meg nem fizetés esetén 2000 (kétezer) forintonként kell egynapi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Az ezen vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

IV. rendű, és V. rendű vádlottak büntetését egyezően 300 (háromszáz) napi tétel, 2000 (kétezer) forint napi összegű, összesen 600.000 (hatszázezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

III. rendű vádlott neve IV. rendű vádlottal szemben az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben eltöltött időt rendeli beszámítani a pénzbüntetésbe, és ezáltal azt lerovottnak nyilvánítja.

Az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű, III. rendű, IV. rendű, és V. rendű vádlottakkal szemben egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban V. rendű vádlottat illetően felmerült 27.160 (huszonhétezer-százhatvan) forint bűnügyi költséget, valamint I. rendű, III. rendű, IV. rendű vádlottakat érintően felmerült 133.725 (százharmincháromezer-hétszázhuszonöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2014. július hó 10. napján kihirdetett 1.B.1750/2010/179. számú ítéletében

- I.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bek. és (3) bek.) miatt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra,

valamint 1.000.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, egyben a gazdasági társaság ügyvezetői tisztségének gyakorlásától 5 évre eltiltotta, azonban őt az ellene további egy rendbeli, folytatólagosan bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból - bizonyítottság hiányában - felmentette.

- II.r. vádlottat az ellene 2 rendbeli, folytatólagosan, egy esetben társtettesként, egy esetben bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bek.) miatt emelt vád alól a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból - bizonyítottság hiányában - felmentette.

- III.r. vádlottat, folytatólagosan bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bek. és (3) bek.) miatt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 2 évi közügyektől eltiltásra, valamint 1.000.000,- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, azonban őt az ellene további egy rendbeli, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból - bizonyítottság hiányában - felmentette.

- IV.r. vádlottat folytatólagosan bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bek. és (3) bek.) miatt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Az ellene további egy rendbeli, folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból - bizonyítottság hiányában - felmentette.

- V.r. vádlottat folytatólagosan bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) bek. és (3) bek.) miatt 1 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette. Az ellene további egy rendbeli, folytatólagosan és bűnsegédként elkövetett adócsalás büntette (1978. évi IV. törvény 310.§ (1) és (4) bekezdés) miatt emelt vád alól a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjában foglalt okból - bizonyítottság hiányában - felmentette.

Megállapította továbbá, hogy a I.r. vádlottal, valamint a III.r. vádlottal szemben kiszabott 1.000.000 - 1.000.000,- Ft összegű pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 1000,- forintként kell szabadságvesztésre átváltoztatni.

A I.r., III.r., továbbá IV.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe - IV.r. vádlott vonatkozásában annak végrehajtása esetére - beszámítani rendelte.

A zz Kft-vel szemben pénzbírság kiszabására irányuló ügyészi indítványt elutasította, míg a pp Kft-vel szemben az intézkedés alkalmazását mellőzte.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 17.Bny.1131/2009/2. számú végzésével zár alá vett pénzüsszegek zár alá vételét feloldotta, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ügyész a fellebbezés bejelentésére három napi határidő fenntartását követően az ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette. Az I.r. vádlott és védője a fellebbezés bejelentésére ugyancsak háromnapi határidőt fenntartva - e határidőn belül - a tényállás részbeni

téves megállapítása miatt elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés, a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése érdekében, a III.r. és IV.r. vádlottak továbbá védőjük téves minősítés miatt enyhítés érdekében, míg az V.r. vádlott védője felmentésért jelentett be fellebbezést. Az ítéletet a II.r. vádlott és védője tudomásul vette, az V.r. vádlott részéről a vele kézbesítés útján közölt és neki 2014. szeptember 27. napján kézbesített ítélettel szemben jogorvoslati nyilatkozat nem érkezett. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

Miután a II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, a II.r. vádlott tekintetében - az ügyész nyilatkozatra is figyelemmel - 2014. július 11. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2014. november 19. napján kelt és a Fővárosi Ítéltáblára 2014. november 21. napján érkezett átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a szükséges és lehetséges körben a bizonyítékokat beszerezte, a tárgyalás anyagává tette, indoklásában iratszerűen rögzítette. Kellően megindokolta azt is, hogy a vádlottak nyilatkozataival szemben milyen bizonyítékot és miért vett figyelembe a tényállás, illetve a vádlottak bűnösségének megállapítása során. Indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, mérlegelési tevékenysége feloldatlan ellentmondást nem hagyott. A hibamentesen megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a területekre rótt bűncselekményeket is. A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, a büntetések törvényesek és méltányosak, azok enyhítése nem indokolt. Alapvetően törvényesen került sor a lefoglalt pénzeszközök zár alá vételének feloldására, a IV.r. vádlottól lefoglalt 1 millió forint kapcsán azonban a Be. 157.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel a zár alá vétel feloldása mellett, annak a bűnügyi költség biztosítása érdekében történő visszatartása iránt is intézkednie kellett volna. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen - melyen az ügyész részt venni nem kíván - az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a IV.r. vádlott tekintetében változtassa meg, a tőle lefoglalt 1 millió forintról az ügyészi indítványban írtak szerint rendelkezzen, egyebekben azt - helyes indokainál fogva - valamennyi vádlott tekintetében hagyja helyben.

I.r. vádlott és védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megalapozatlanul állapította meg, hogy az I.r. vádlott az adóbevételt ÁFA adónemben 25.581.470,- forinttal csökkentette. Figyelmen kívül hagyta ugyanis azt a szakértői véleményben rögzített, de az ítélet indoklásában is hivatkozott megállapítást, miszerint az I.r. vádlott által képviselt pp Kft-hez köthető tételek ÁFA tartalma mindösszesen 5.907.475,- forint, de azt is, hogy az adó alapjaként a bírói gyakorlat szerint nem az áruk statisztikai értékét, hanem azok feketepiaci értékét kellett volna figyelembe venni. Nem volt tekintettel arra, hogy az áruk értéke nyilvánvalóan nem haladhatja meg az azokért az I.r. vádlott által a bankszámlakivonatokat alapján - árfolyamtól függően - igazoltan kifizetett 79-97 millió forintot, ahogyan arra sem, hogy a vádlott a bűnösségét a saját cége részére megrendelt és behozott áruk tekintetében 12.648.827,- Ft elkövetési értékre ismerte be. Ezen előadását megindokolta, azt a szakvélemény is alátámasztotta. Rámutatott arra is, hogy a bíróság az I.r. vádlott vallomását társai tagadásával szemben elfogadta, de elvetette a bűnösségét kizárólag a játékszállítmányokra elismerő nyilatkozatát és kritikával kezelte azt a vallomását is, hogy az ügyletek során III.r. Vádlott, mint ötletgazda irányításával járt el, a pp Kft. érintettségét további tételek vonatkozásában felvető dokumentumok pedig nem az I.r. vádlott tulajdonát képző számítógépen voltak megtalálhatók. LL szakértő megállapította, hogy az import ÁFA fizetési kötelezettség az áru értékesítésével keletkezik, ugyanakkor megalapozatlan az az ítéleti megállapítás, hogy az értékesítés megtörtént, mert a bíróság elvetette azt a tényt, hogy a Vám- és Pénzügyőrség Központi Bűnüldözési Parancsnoksága azt 2007. július 27. napján lefoglalta.

Hangsúlyozta azt is, hogy az I.r. vádlottat és édesapját az ellenük a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 8.B.20.317/2013. számon folyamatban volt bűnügyben végül méltányosságból 38 millió forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezték, azonban ez sem vádlottnak felróhatóan, hanem az eljáró hatóságok mulasztása miatt keletkezett. Jelenleg ezen összeg vonatkozásában a vádlott ellen végrehajtási eljárás is folyamatban van, a bűnügyi költség elengedését az igazságügyi miniszternél kezdeményezték. Kiemelte, hogy az I.r. vádlott üzleti tevékenysége félbeszakadt, munkahellyel, jövedelemmel nem rendelkezik, miközben két kiskorú gyermek tartására köteles, megélhetését családi támogatás biztosítja, Az elsőfokú eljárás óta vagyoni helyzete tovább romlott, gazdasági tevékenységbe nem tud kezdeni.

A másodfokú nyilvános ülésen az I.r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli beadványában írtakkal egyezően szólalt fel. Ezen túl kiemelte azt is, hogy védence 5 hónapot töltött előzetes fogvatartásban, két kiskorú gyermeke mellett beteg szüleiről gondoskodik. Az eljárás megindulása óta nem tud keresőfoglalkozást vállalni, ami önmagában is jelentős büntetés számára. Mindezek alapján a büntetés enyhítését, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

Az I.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy az ítélet tévesen rögzítette nős családi állapotát, valójában élettársi kapcsolatban él KK-val, aki magyar állampolgár, csakúgy mint két közös, 2004. és 2006. évben született kiskorú gyermekeik. Jelenleg jövedelemmel nem rendelkezik, az élettársa tulajdonát képező üzlethelyiség béradásával havi 250.000,- forint jövedelemre tesznek szert, melyen felül külföldön élő nagybátyja esetenként 500-1000,- EUR összeggel támogatja. A xx utcai ingatlana időközben értékesítésre került, ellenértékét tartozásai kifizetésére fordította. 30.000.000,- forint összegű bűnügyi költség tartozásra jelenleg is fennáll, a végrehajtási eljárást a méltányossági kérelme elintézésig függőben tartják. Bemutatta továbbá a 2015. november 16. napjáig érvényes tartózkodási engedélyét és csatolta az annak meghosszabbítása iránti kérelmét. Az ügy érdemét tekintve védőjéhez csatlakozva, büntetés enyhítését kérte.

A III.r. és a IV.r. vádlottak védője perbeszédében a cselekmény minősítését már nem támadta. Az elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését mindkét vádlottat érintően fenntartotta. Rámutatott, hogy a mérlegeléssel megállapított tényállás elfogadása esetén is kétséges, hogy mi volt védencei büntetőjogilag is kifogásolható cselekvősége. Ők ugyanis szállítmányozással foglalkoztak, a vámkezelést Szlovákiában végezték, a szakértői vélemény alapján a behozatalkor ÁFA fizetési kötelezettség nem keletkezik, a III.r. és IV.r. vádlottak az ügyeletek során adóalanyként sem szerepeltek. A szállítmányozási tevékenység bűnsegédi magatartásként nem értékelhető, de védenceire sem társaik, sem CC tanú terhelő vallomást nem tett, a telefonlehallgatás során rögzített beszélgetések pedig az eljárás tárgyát képező ügyeletek kapcsán irrelevánsak. Mindezek alapján elsődlegesen felmentést, a bűnösség megállapítása esetén III.r. vádlott vonatkozásában a büntetés végrehajtásának felfüggesztését, IV.r. esetében a felfüggesztés próbaidejének csökkentését indítványozta. Felhívta a figyelmet arra is, hogy III.r. vádlott időközben házasságot kötött, újabb gyermeke született, a bűncselekményben csak bűnsegédként vett részt. A III.r. vádlott hivatkozott személyi körülményeit érintő okiratokat csatolta.

A III.r. vádlott személyi adatainak ellenőrzése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy 2016. december 15. napjáig érvényes tartózkodási engedélyének száma xxxxxxxx BK. Személyi körülményeit illetően elmondta, hogy három kiskorú gyermeke van, akik 2002., 2009. és 2015. évben születtek, felesége és gyermekei is kínai állampolgárok. Jelenleg egy Kft. alkalmazottja, havi jövedelme 250.000,- Ft, melyen felül költségtérítésben is részesül. Vagyona tartozása nincs, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. Jelenleg a Budapest, szám alatt él. Az ügy érdemében

védőjéhez csatlakozott, kiemelte, hogy a fiktív számlákkal kapcsolatos ügyletekbe nem folyt bele, cégvezetőként arról tudomása nem volt.

IV.r. vádlott személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy a III.r. vádlott unokaöccse, felesége és 2013-ban valamint 2015-ben született gyermekei kínai állampolgárok. A lakcíme szerinti 30.000.000,- forint értékű ingatlan felesége tulajdona, jelenleg saját cége beindításán fáradozik, így jövedelme nincs, 10.000,- EUR összegű megtakarításából tartja fenn magát. Továbbra is büntetlen előéletű, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban. Az ügy érdekében felszólalni nem kívánt, védőjéhez csatlakozott.

V.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. A rendelkezésre álló bizonyítékokból védence cselekvőségére megalapozottan következtetés nem vonható, az elsőfokú bíróság a felmerült tényekből tévesen következtetett védence tudattartamára. E körben ugyanis sem az I.r. Vádlott, sem pedig a III.r. vádlott releváns vallomást nem tett, az adócsalásban játszott szerepe a két hónappal későbbi telefonbeszélgetésekből nem igazolható. Hangsúlyozta, hogy védence az ügyletek során tolmácsként működött közre, az nem igazolható, hogy a szabálytalanságokról tudomással bírt volna. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az V.r. vádlottat az ellene emelt vádak alól bizonyítottság hiányában mentse fel, ha pedig erre nem lát lehetőséget az igen jelentős időmúlásra és a büntetlen előéletére figyelemmel pénzbüntetés kiszabását kérte.

Az V.r. vádlott személyi adatainak ellenőrzése során bemutatta a 2022. június 10. napjáig érvényes tartózkodási engedélyét. A személyi körülményeit illetően előadta, hogy 17 éve érkezett Magyarországra, felesége vv magyar állampolgár, aki könyvelőként dolgozik, jövedelme havi 300.000,- Ft. Kiskorú gyermeke nincs, két egyetemet végzett, kilenc nyelven beszél. A III.,r. vádlottal azonos cégben dolgozik, havi jövedelme 100.000,- forint. Vagyontalan, a lakcíme szerinti ingatlan felesége tulajdona, Tartozása nincs, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban, Az ügy érdekében védőjéhez csatlakozott, kiemelte, hogy a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

A vádlottak az utolsó szó jogán felszólalni nem kívántak.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete II.r. vádlott vonatkozásában 2014. július 11. napján jogerőre emelkedett, a további vádlottakat érintő felmentő rendelkezéseket jogorvoslati támadás nem érte, a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 1.B.1750/2010/179. számú ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348.§ (1) és (2) bekezdése alapján - a Be. 349.§-ában írtak szem előtt tartásával - csak a felmentő rendelkezések kivételével bírálhatta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat alapvetően betartotta. A Be. 373.§ (1) bekezdés I. és II. pontjában szereplő abszolút eljárási szabálysértést az iratok alapján a másodfokú bíróság nem észlelt, ilyenre a felek sem hivatkoztak. Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor a Be. 279.§ (3) bekezdése alapján a vádlottakat tájékoztatta a tárgyalás távollétükben történő megtartásának lehetőségéről, majd - miután azt az V.r. vádlott írásban is kérte - a 2014. május 08., a 2014. július 01. és 03. napjain tartott tárgyalásokat V.r. vádlott távollétében tartotta meg. A tanács összetételében bekövetkezett változás okán a 2014. július 01. napján tartott tárgyaláson az eljárás előlről kezdésére vonatkozó, a Be. 287.§ (3) bekezdésében írt kötelezettségének a Be. 287.§ (4) bekezdésében írtak szerint eleget tett, az eljárást a tárgyalás teljes korábbi anyagának ismertetésével megismételte. Az eljárásban az anyanyelvüket használni kívánó I-II-III-IV. rendű vádlottak mellett a Be. 114.§-ában írtak szerint tolmács működött közre, a tolmácsok figyelmeztetése a Be. 114.§ (3) bekezdésére figyelemmel a Be. 298.§ (1) bekezdésében írtaknak

megfelelően megtörtént. A perzsa anyanyelvű, de a 17 éve Magyarországon élő, a magyar nyelvet felsőfokon beszélő V.r. vádlott - amint azt a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatában megerősítette - az anyanyelv használatának jogával az eljárásban élni nem kívánt, így esetében törvényesen került sor a perzsa tolmács közreműködésének mellőzésére is. A vádlottak és a tanúk kihallgatása, továbbá a szakértők meghallgatása a tárgyalási jegyzőkönyvek szerint szabályszerű volt, a bíróság az eljárási törvényben rögzített figyelmeztetési kötelezettségének eleget tett, a figyelmeztetéseket és az arra adott válaszokat a jegyzőkönyvekben rögzítette. Tény, hogy az ügyben tanúként kihallgatott dr. NN, az eljárás korábbi szakaszában védőként járt el, azonban a kihallgatása kizárólag olyan körülmények tekintetében történt meg, melyekről még védői megbízása előtt, ügyvédként szerzett tudomást, így azokra a Be. 81.§ (1) bekezdés b) pontjában rögzített abszolút vallomástételi akadály nem vonatkozik. A tanúnak az ügyvédi tevékenységéből fakadó, a Be. 82.§ (1) c) pontjában rögzített akadállyal kapcsolatos figyelmeztetésére sor került, vallomását e tájékoztatást követően tette meg. A büntetőeljárási törvényben írtakat betartva járt el a törvényszék, amikor a vallomást megtagadó vádlottaknak az eljárás korábbi szakaszában tett vallomásait a Be. 291.§ (1) bekezdés I. fordulata alapján a tárgyalás anyagává tette és akkor is, amikor a tárgyaláson kihallgatott tanúk előadását az eljárás korábbi szakaszaiban tett vallomásaikkal összevetve, indokolt esetben a korábbi vallomásokról készült jegyzőkönyveket a Be. 297.§ (1) és (2) bekezdése alapján a tárgyaláson ismertetve, az eltérések okait tisztázta. A releváns okirati bizonyítékokat a szükséges körben a Be. 301.§-ában írtak szerint a tárgyalás anyagává tette, azokkal kapcsolatban az észrevételezés lehetőségét biztosította. Helyesen - a 74/2009. Bk. véleményben írtakkal összhangban - foglalt állást a tekintetben is, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 5.Ti.00155/2/2007., 5.Ti.00155/4/2007., továbbá az 5.Ti.00155/6/2007. számú végzéseivel a vádlottak által használt mobiltelefonokra bűnüldözési célból engedélyezett titkos információgyűjtés eredménye a Be. 206/A.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, figyelemmel a Be. 201.§ (1) bekezdés a) pontjára a I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználható.

A Fővárosi Törvényszék a bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett cselekmény szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat ítéletében az indokolt részletességgel, iratszerűen megjelölte, majd alapvetően okszerűen, érdemben az ésszerűség és a logika követelményeinek megfelelően, a Be. 78.§ (3) bekezdésében írtak szem előtt tartásával, egyenként és összességükben is értékelte.

A mérlegeléssel megállapított tényállás jórészt mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt megalapozatlansági okoktól, azonban részbeni megalapozatlansága okán a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítésre és helyesbítésre szorul, de a vádlottak által a személyi körülményeik tekintetében a másodfokú nyilvános ülésen tett nyilatkozatok és a csatolt okiratok alapján pontosítást igényelnek a vádlottak személyi körülményeit illetően tett ítéleti megállapítások is, az alábbiak szerint:

I.r. vádlott nőtlen, de 15 éve élettársi kapcsolatban él kk magyar állampolgárral, 2004. és 2006. évben született közös kiskorú gyermekeik magyar állampolgárok. Jelenleg jövedelemmel nem rendelkezik, az élettársa tulajdonát képező üzlethelyiség bérbadásával havi 250.000,- forint jövedelemre tesznek szert, ezen felül külföldön élő nagybátyja esetenként 500-1000,- EUR összeggel támogatja. A korábban tulajdonát képező xxxxx utcai ingatlan időközben értékesítésre került, ellenértékét tartozásai kifizetésére fordította. 30.000.000,- forint összegű bűnügyi költség tartozása továbbra is fennáll, a végrehajtási eljárást a bűnügyi költség elengedése iránti kérelmének elintézéséig jelenleg függőben tartják. Magyarországi tartózkodásra jogosító engedélye 2015. november 16. napjáig érvényes, annak meghosszabbítására irányuló kérelmének elintézése folyamatban van. Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

III.r. vádlott 2014. december 03. napján ismét házasságot kötött, felesége hh. Három kiskorú gyermek tartására köteles, legifjabb gyermeke 2015. április 02. napján született, valamennyien kínai állampolgárok. Jelenleg a ...Kft. alkalmazottja, havi jövedelme 250.000,- Ft, melyen felül költségtérítésben is részesül. Ténylegesen a Budapest, szám alatt tartózkodik. Magyarországi tartózkodásra jogosító engedélye 2016. december 15. napjáig érvényes, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

IV.r. vádlott III.r. vádlott unokaöccse. Egy 2013. évben, valamint egy 2015. évben született gyermek tartására köteles. Ténylegesen Olaszországban él, magyarországi tartózkodása esetén a Budapest,szám alatt lakik, a 30.000.000,- forint értékű ingatlan felesége tulajdona. Saját cége beindításán fáradozik, jövedelme nincs, 10.000,- EUR összegű megtakarításából tartja fenn magát. Más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

V.r. vádlott 17 éve érkezett Magyarországra, felesége vv magyar állampolgár, aki könyvelőként dolgozik, melyből havi 300.000,- Ft jövedelemre tesz szert. Kiskorú gyermeke nincs, két egyetemet végzett, kilenc nyelven beszél. AKft. alkalmazásában dolgozik, havi jövedelme 100.000,- forint. A lakcíme szerinti ingatlan felesége tulajdona, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

A történeti tényállást a következőkkel helyesbíti, illetve egészíti ki:

Az ítéleti tényállás 11. oldal harmadik bekezdése utolsó mondatrészében írtakat - tekintettel arra, hogy az az ítélet 53-55. oldalán található indokolással (mely szerint a bíróság kizárólag aKft. részére érkező áru értékesítésének megtörténtét látta megállapíthatónak), de a felek által nem támadott felmentő rendelkezésekkel is ellentétes - mellőzi és azt az indokolásnak megfelelően akként helyesbíti, hogy „Ezzel a módszerrel a vádlottak közreműködésével mindösszesen legalább 1.545.640.475,- Ft értékű áru érkezett Magyarországra, mely után összesen 309.128.095,- Ft lett volna az értékesítést terhelő ÁFA, azonban a ténylegesen az I.r. vádlott irányítása alatt álló MeirKft. részére érkező áruk kivételével az áruk valós címzettjét, a későbbi értékesítés tényét, az értékesítő személyét, így az abból fakadó ÁFA fizetési kötelezettség keletkezését - kétséget kizáró módon megállapítani nem lehetett.”

Az ítéleti tényállás 31. oldala második és harmadik bekezdésében rögzítetteket az ítélet tábla aKft. 2006. III., 2006. IV. és 2007. I. negyedévi adóbevallásának adatai (nyom.ir. I. kötet 927.o és 933-977.o) alapján azzal egészíti ki, hogy:

A Kft. a fenti beszerzéseinek tényét az adóbevallásaiban nem szerepeltette. A 2006. október 20. napján kelt és 2006. október 27. napján az illetékes adóhatósághoz benyújtott 2006. III. negyedévre vonatkozó ÁFA bevallásában 0,- Ft értékesítés és 0,- Ft beszerzés bevallásával az előző bevallási időszakból származó 192.000,- Ft következő időszakra átvihető követelést, a 2007. január 20. napján kelt és az adóhatósághoz 2007. február 13. napján benyújtott 2006. IV. negyedévre vonatkozó ÁFA bevallásában 0,- Ft értékesítés és 0,- Ft beszerzés előadásával ugyancsak 192.000,- Ft következő időszakra átvihető követelést, míg a 2007. I. negyedévre vonatkozó az adóhatósághoz 2007. május 02. napján érkezett 2007. I. negyedévre vonatkozó ÁFA bevallásában továbbra is 0,- Ft fizetendő és 0,- Ft levonható Áfa bevallása mellett 192.000,- Ft következő időszakra átvihető követelést vallott.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítás anyaga alapján nem vonható kétséget kizáró következtetés a ...Kft. részére érkezett áruk értékesítésének időpontjára és nem cáfolható teljes egészében az sem, hogy a ...Kft-től lefoglalt és a szerzői jogok megsértésének büntette miatt folyamatban volt

eljárásban vizsgált játékmennyiség legalább részben azonos a jelen eljárás tárgyát képező időszakban, a Kft. által Magyarországra behozott játékmennyiséggel, az adófizetési kötelezettség keletkezésének időpontja, valamint összege tekintetében az elsőfokú ítéletben írtakkal szemben nem tehető pontos megállapítások. A másodfokú bíróság az ítéleti tényállás ezzel kapcsolatos, az ítélet 31. oldal második és harmadik bekezdésében rögzített megállapításait a Be. 4.§ (2) bekezdésében írtakra is figyelemmel az iratok tartalma és ténybeli következtetés útján az alábbiak szerint helyesbíti:

A III.r., IV.r. és V.r. vádlottak közreműködésével látszólag a Kft., a Kft., valamint a Kft. nevére behozott, de ténylegesen a Kft. által rendelt és részére érkezett fenti árukat I.r. vádlott, mint a Kft. képviselője a Kft. nevében a 2006. III. negyedév és 2007. I. negyedév közötti időszakban, pontosan meg nem állapítható időben a játékok kivételével teljes egészében, de a játékok pontosan meg nem állapítható részét is érintően, legkevesebb a a vámeljárási alpjául szolgáló statisztikai értékének megfelelő ellenérték fejében, belföldön értékesítette. Az értékesítést terhelő adó összegét azonban vonatkozó időszaki ÁFA bevallásaiban elhallgatta, az értékesítést terhelő általános forgalmi adót meg nem fizette, ezzel az áruk tényleges címzettjének - a Kft.-nek - az elfedésében közreműködő III.r., IV.r. és V.r. vádlottak segítségével az adóbevételt ÁFA adónemben legkésőbb a 2007. I. negyedévében, pontosan meg nem állapítható, de legalább 5 millió Ft-ot meghaladó az elsőfokú ítéletben megállapított összeget el nem érő összeggel csökkentette.

Az ekként kiegészített ítéleti tényállás már hiánytalan, hibamentes, a vádlottak tagadásával szemben álló részében is a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is. A felmentésre irányuló védelmi fellebbezések - új bizonyíték hiányában - az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét és a tanúvallomások újraértékelését célozzák, ami a megalapozott tényálláshoz kötöttség folytán a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet.

A bizonyítékok értékelésével kapcsolatban megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett. A ... Kft., a Kft. és a Kft. működésével kapcsolatos adatokból - adóbevallásaik adatai, bankszámlaforgalmi adatok, a társasághoz köthető személyek tanúvallomása - továbbá a lehallgatott telefonbeszélgetések, valamint a Kft. számítógépein talált dokumentumok tartalma alapján az ítélet táblája álláspontja szerint is aggálytalan következtetést vonható arra, hogy e társaságok tényleges gazdasági tevékenységet nem végeztek, és ahogyan azt I.r. vádlott az önmagát is terhelő, feltáró jellegű beismerő vallomásában előadta kizárólag arra szolgáltak, hogy III.r. vádlott, az általa irányított Kft. alkalmazásában dolgozó IV.r. és V.r. vádlottak segítségével a vámkezeléseket e cégek nevére végeztesse el, így az áruk tényleges importőre, tulajdonosa a hatóságok előtt rejtve maradjon. A titkos információgyűjtés során végzett telefonlehallgatások anyaga, továbbá a számítógépen talált az elsőfokú ítélet indokolásában részletesen hivatkozott dokumentumok, azok szerzőivel kapcsolatos anyagok megerősítették az I.r. vádlott azon előadását is, hogy a III.r. vádlott irányítása alatt állóKft. a védelem által hivatkozott szállítmányozási szolgáltatáson kívül, mintegy üzletszerű gazdasági tevékenységként foglalkozott azzal is, hogy ügyfelei részére az ÁFA fizetés elkerülése érdekében biztosítsa a ... Kft., a Kft. és a Kft. nevére történő vámkezelések lehetőségét, mely szolgáltatásnyújtásban a Kft. alkalmazottaiként IV.r. és V.r. vádlottak is tevékenyen részt vettek, annak céljával tisztában voltak. Tény, hogy a lehallgatott telefonbeszélgetések jórészt a jelen eljárás tárgyát képező időszak utániak, azonban az ezen típusú szolgáltatásnyújtás folyamatos üzletszerű volta okán, az I.r. vádlott vallomása, a számítógépen talált dokumentumok, és a jelen eljárás tárgyát képező vámkezelések során használt hamis okiratok egyezősége okán alappal vonható következtetés arra, hogy e tevékenység a vádbeli időszakban is ugyanezen a módon zajlott.

Az a tény, hogy nevezett társaságok és a ... Kft. között termékértékesítés nem történt, cáfolja az I.r. vádlott azon védekezését is, hogy az ügylet érdemi céljával - az ÁFA fizetési kötelezettség kijátszásával - ne lett volna a kezdetektől tisztában. Az I.r. vádlott védőjének érvelésével szemben megalapozottan vetette el a törvényszék, az I.r. vádlottnak a büntetőjogi felelősségét kizárólag a játékszállítmányok kapcsán elismerő nyilatkozatát. A 60. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldalán szereplő vallomásában ugyanis maga nyilatkozott úgy, hogy „a konténerek meg voltak számozva, nekem meg volt a konténer száma, adott konténerben csak a cégem nevére szállított áru volt, a konténert úgy kaptam ahogy megrendeltem.” Azaz a rendelkezésre álló adatokkal összhangban álló és a logika szabályainak megfelelő az bírói következtetés, hogy a játékot is tartalmazó konténerekben elhelyezett többi áru ugyancsak a Kft. megrendelése alapján érkezett, így ezen további áruk Kft. részére történő behozatala, a nevében történ megrendelést alátámasztó okiratok hiányában is megállapítható. Az Európai Bizottság szakértő által hivatkozott 2454/93/EGK rendelete és a kapcsolódó nemzeti szabályozás alapján a vámérték, azaz a statisztikai érték az az érték, amelyet a harmadik országba eladott áruért a vevő magyar határparitáson forintban fizet vagy fizetne. A vámérték a fizetendő vámösszeggel növelten képezi az általános forgalmi adó alapját, az értékesítés terhelő ÁFA alapja pedig az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény 22.§-a alapján az értékesítés ellenértéke, ami a gazdasági ésszerűség okán összességében nem lehetett kevesebb, mint az áruk statisztikai értékére vetített ÁFA összege, azaz az áruk beszerzési értéke. Erre figyelemmel nem foghatott helyt az I.r. védőnek az ÁFA alapját a feketepiaci értékhez igazítani szándékozó érvelése. Miután az ellenérték kifizetése nem csupán az I.r. vádlott, illetve édesapja hatóság előtt ismert bankszámláiról történhetett, sőt az iratok alapján I.r. vádlott olyan ausztriai bankszámlával is rendelkezett, melynek forgalmi adatai rendelkezésre nem állnak, de a kifizetéseket a nevében más is eszközölhette, az a védői hivatkozás is téves, miszerint az áru ellenértéke nem lehet több, mint az a 465.476,- USD amit I.r. vádlott édesapja a bankszámla kivonata alapján Kínába elutalt. Alappal hivatkozott ugyanakkor a védő arra, hogy a nyomozó hatóság által a 2007. július 27. napján lefoglalt játékoknak a jelen eljárás tárgyát képező szállítmányokból való származása az eljárás adatai alapján nem cáfolható. A bíróság ezt kizárólag annyival vetette el, hogy ezt „nem találta igazoltnak”. A Be. 4.§ (1) bekezdésében rögzítettekre figyelemmel azonban a bizonyítási teher nem vádlotton, hanem a vádlón nyugszik, így a bíróságnak nem a védekezés bizonyítását, hanem a vádlót terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítését kellett volna megkövetelnie, és a Be. 4.§ (2) bekezdése alapján a kétséget kizáróan nem bizonyított tény a terhelt terhére nem értékelhette volna. A lefoglalt és az importált termékek adatai alapján megállapítható, hogy a lefoglalt játékok ugyan egyedileg nem azonosíthatók, a jellegük, leírásuk azonban jórészt megegyezik az importárúk számláin feltüntetett játékokéval, így az ezen szállítmányokból való származásuk kétséget kizáróan nem cáfolható. Következésképpen az elsőfokú bíróság azon ténybeli következtetése is téves, hogy a Kft. részére behozott termékek teljes egészében értékesítésre kerültek, azt a játékok lefoglalásának ténye ugyanis megkérdőjelezi. qq, rr tanúk vallomása, valamint a házkutatás és lefoglalás adatai alapján csak az állapítható meg, hogy a Kft. a játékokat folyamatosan értékesítette, *a játékokon kívüli egyéb terméket nem raktározott, azaz az összes részére leszállított egyéb terméket a megérkezésüket követően legkésőbb 2007. I. negyedévének végéig belföldön értékesítette*, azok eltulajdonítására, megsemmisülésére, ellenérték nélküli átruházására vagy exportjára, későbbi értékesítésére az I.r. és II.r. vádlott maga sem hivatkozott. A fent írtak alapján a rendelkezésre álló adatokból ítéleti bizonyossággal az „in dubio pro reo” fentebb hivatkozott elvének szem előtt tartásával (ahogyan azt a megállapított tényállással szemben az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 55. oldalán zárójelben maga is megjegyezte) csak arra vonható következtetés, hogy a Kft által behozott, majd 2007. I. negyedévének végéig értékesített, a játékokon kívül eső termékkörbe tartozó áruk ellenértékének ÁFA tartalma, azaz az adóhiány mértéke az 5 millió forintot meghaladta. Az első fokú ítéletben foglalt táblázatból levonva a játékokkal kapcsolatosan megállapított hiányt a fennmaradó árak értékesítésével a be nem fizetett áfa összege a minősítésnél

irányadó 2 millió forintot bizonyosan meghaladta. A felső összegként a törvényszék által figyelembe vett érték csak akként vélelmezhető, hogy az áfa hiány ezt nem érte el. Pontosabb megállapítás azért nem tehető, mert a játékok beazonosíthatatlansága miatt nem bizonyítható, de nem is cáfolható, hogy azok egy része nem került lefoglalásra, hanem értékesítették az ítéletben megjelölt helyeken.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére is. A Btk. 2.§-ának helyes alkalmazásával jutott arra, hogy a tényállás alapján megállapítható üzletszerűsége és bünszövetsége, melyek az elbíráláskori büntető törvény szerint a költségvetési csalás minősítő körülményei valamennyi vádlott esetében a főszabály szerinti elkövetéskori törvény alkalmazása biztosítja cselekményük kedvezőbb elbírálásának lehetőségét.

A vádlottak terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése törvényes. Az értékesítést terhelő ÁFA bevallásának elmulasztásával az I.r. vádlott, mint a Kft. képviselője az adóbevétel megállapítása szempontjából releváns tényeket hallgatott el, magatartásának következtében az adóbevétel ÁFA adónemben, legkésőbb a 2007. I. negyedévében jelentős - öt millió forintot meghaladó - értékkel csökkent. Ehhez az áruk eredetének leplezését biztosító Kft. ügyvezetője és a társaság illegális szolgáltatásának működtetésében legalább szándékerősítő jelleggel közreműködő alkalmazottai segítséget nyújtottak, hiszen az áruk valódi címzettjének ismert volta esetén az értékesítés ellenőrizhető, az ÁFA fizetési kötelezettség számon kérhető lett volna. Az I.r. vádlott tettesi magatartásához . III.r., . IV.r. és . V.r. vádlottak így bűnszövetségként kapcsolódtak. A folytatólagosságra utalás azért volt mellőzendő, mert az áruk értékesítésének pontos időpontja nem volt megállapítható, így adóhiány csak az utolsó bevallási időszakban keletkezett.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket jórészt feltárta, és azokat súlyuknak megfelelően értékelte. A minősítés megváltoztatására figyelemmel a súlyosító körülmények köréből a folytatólagosságra utalás mellőzendő, ugyanakkor nem hagyható figyelmen kívül a társas elkövetés és a kitartó bünelkövetői szándék. Az enyhítő körülmények között a kiskorú gyermek tartásáról való gondoskodás súlya, . III.r. és . IV.r. Vádlottak esetében az időközben született további gyermekükre tekintettel jelentősebb, de nem hagyható figyelmen kívül az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett - a vádlottaknak fel nem róható időmúlás sem.

A másodfokú bíróság mindezek alapján, a vádlottak azóta is büntetlen előéletére továbbá a jelentős - 8 évet is meghaladó - időmúlásra figyelemmel úgy ítélte meg, hogy az I.r. és II.r. vádlott esetében a törvényszék által alkalmazott szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt, az tartamát tekintve a cselekmény tárgyi súlyának és a büntetés kiszabási körülményeknek, továbbá III.r. vádlott elkövetésben játszott kulcsfontosságú szerepének, így a belső arányosság követelményének is megfelel, azonban az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában, rögzített büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével is elérhetők. Erre tekintettel a . I.r. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott 2-2 évi börtönbüntetést a Btk. 89.§ (2) bekezdése alapján felfüggesztette, a próbaidő tartamát a Btk. 89.§ (3) bekezdése alapján az irányadó törvényi minimumban, két évben határozta meg. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a végrehajtás esetére a szabadságvesztés büntetésbe rendelte beszámítani. A bűncselekmény elkövetésének kitartó szándéka miatt az előzetes mentesítésre lehetőséget nem látott, ugyanakkor a szabadságvesztés büntetés felfüggesztésére és a Btk. 53.§-ára figyelemmel az I.r. és a III.r. vádlottakkal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzte. Az ítéletábról egyetértett az elsőfokú bírósággal a tekintetben is, hogy a gazdasági társaság vezető tisztségviselőjeként szándékos pénzügyi bűncselekményt elkövető I.r. vádlott esetében a Btk. 56.§ (1) és (2) bekezdése alapján az ügyvezetői tisztség gyakorlásától való eltiltás indokolt, annak tartama a cselekmény súlyával arányos, a Btk. 57.§ (1) bekezdésében

rögzített keretekhez illeszkedő. A Btk. 64.§ (1) bekezdés a) pontja alapján szükséges volt I.r. és III.r. vádlottakkal szemben a pénzmellékbüntetés kiszabása, annak mértéke a vádlottak jövedelmi-vagyoni helyzetéhez igazodó. Anyagi jogszabályt sértett azonban a Fővárosi Törvényszék amikor a pénzmellékbüntetést meg nem fizetése esetén 1000,- forintonként rendelte szabadságvesztésre átváltoztatni, a Btk. 65.§ (2) bekezdése alapján ugyanis a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés két évnél hosszabb nem lehet. Az ítélet ezen rendelkezését a másodfokú bíróság ezért megváltoztatta és úgy rendelkezett, hogy az I.r. és a III.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 2000,- forintonként kell 1-1 napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Az ítéletábra IV.r. és V.r. vádlottakat illetően a bűncselekményben játszott csekélyebb szerepükre, alkalmazotti mivoltukra és bűnsegédi minőségükre, valamint a jelentős időmúlásra tekintettel úgy ítélte meg, hogy az irányadó büntetési tétel legkisebb mértéke is eltúlzottan szigorú, ezért a Btk. 87.§ (3) bekezdése alkalmazásával, a 87.§ (2) bekezdés d) pontja alapján velük szemben pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tételének számát a cselekmény tárgyi súlyához, de az időmúláshoz is mérten 300 napi tételben, míg az egy napi tétel összegét a vádlottak vagyoni, jövedelmi viszonyaihoz igazodóan 2000,- forintban, a Btk. 51.§ (2) bekezdésében írt törvényi keretek között állapította meg.

A IV.r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott pénzbüntetésbe a Btk. 99.§ (1) és (2) bekezdése alapján beszámítani rendelte, ezáltal a kiszabott pénzbüntetést lerovottnak tekintette.

Az elsőfokú bíróság törvényesen döntött amikor az időközben felszámolás alá került Kft.-vel szemben az intézkedés alkalmazását mellőzte, míg a cselekmények folytán kimutathatóan nem gazdagodó, ahhoz csak a hozzá köthető személyeknek a társaság működési körén kívül eső tevékenysége révén kapcsolódó Kft. esetében a büntetőjogi intézkedés alkalmazására irányuló ügyészi indítványt elutasította.

A Budai Központi Kerületi Bíróság 17.Bny.1131/2009/2. számú végzésével zár alá vett pénzeszközök zár alá vételének feloldása - a III.r. és a IV.r. vádlottal szemben törvényesen mellőzött vagyonelkobzásra tekintettel - a Be. 160.§ (1) bekezdés c) pontja alapján az eljárási szabályoknak ugyancsak megfelelt. Az ítéletábra álláspontja szerint a lefoglalt dolog visszatartására vonatkozó rendelkezések a zár alá vett pénzösszeg tekintetében nem alkalmazhatók arra figyelemmel, hogy ez esetben nincs olyan dolog, amit a bíróság ügydöntő határozatában a Be. 155.§-a szerint a terheltnek kiadni rendel. Az erre irányuló fellebbezési főügyészségi indítvány teljesítésére a másodfokú bíróság így jogszabályi lehetőséget nem látott.

A lefoglalt bűnjelekkel és a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos ítéleti rendelkezések egyebekben törvényesek.

Tekintettel a fentiekre a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a Be. 372.§.(1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 381.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a másodfokú bírósági eljárásban az V.r. vádlott kirendelt védőjének díjaként felmerült 27.160,- forint, valamint a tolmácsdíj címén felmerült 133.725,- Ft bűnügyi költség viseléséről és megállapította, hogy az anyanyelv használatával

összefüggő költségeket a Be. 339.§ (2) bekezdése okán, a kirendelt védő díjával kapcsolatos bűnügyi költséget pedig a Be. 381.§ (2) bekezdése alkalmazásával egyaránt az állam viseli.

Budapest, 2015. év szeptember hó 30. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Dr. Szalai Géza s.k.	Dr. Sárecz Szabina Martina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Törvényszék 2014. év július 10. napján kelt 1.B.1750/2010/179. számú ítélete I.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.391/2014/16. számú ítéletével 2015. szeptember hó 30. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2015. szeptember hó 30. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*A kiadmány hiteléül
tisztviselő*